

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมการใช้ยาและยาเสพติดของชาวบ้านห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ : ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดยาและเฮโรอีนของชาวบ้าน

ชื่อผู้เขียน นางวารกมล รักสวน

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

รองศาสตราจารย์ จิรศักดิ์	คำนำญเรื่อง	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประไพศรี	ชื่อนกลั่น	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประยงค์	ลิมตระกูล	กรรมการ
อาจารย์ ดร. ทองปาน	เทียมราช	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพิษภัย การป้องกันการเสพยาและเฮโรอีน และวิธีการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสพยาและเฮโรอีน ของชาวบ้านห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษาคือ หัวหน้าครอบครัวหรือภรรยาทุกครอบครัว จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้นโดยกำหนดเกณฑ์ระดับความรู้ไว้ 5 ระดับ จากคะแนนเต็มหมวดละ 5 คะแนน คือมีความรู้ระดับดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยมาก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 8 เดือน

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่ศึกษาเป็นเพศชายร้อยละ 53.7 เพศหญิงร้อยละ 46.3 อายุเฉลี่ย 37 ปี มีอายุต่ำสุด 15 ปี สูงสุด 70 ปี ไม่ได้รับการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 81.5 ทำนาเป็นอาชีพหลัก ในด้านความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของฉีดยาพบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 3.8 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 แต่รู้พิษภัยของเฮโรอีนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.0 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 ด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันครอบครัวจากการเสพยาและเฮโรอีนพบว่าอยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 ส่วนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและชุมชนจากการเสพยาและเฮโรอีนอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 3.9 และ 3.7 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 และ 0.89

ส่วนวิถีปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเองและครอบครัวใช้ยาและเฮโรอีน ปฏิบัติได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 88 แต่การปฏิบัติเพื่อป้องกันชุมชนใช้ยาและเฮโรอีน ปฏิบัติได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 72.1 เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการเสพยาและเฮโรอีน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเพื่อป้องกันตนเอง ครอบครัว และชุมชน จากการเสพยาและเฮโรอีน

Independent Study Title Medicine and Drug Users Behavior in Huay Num
 Dung Village, Mae Tang District, Chiang Mai
 Province : Knowledge of Villagers about the
 Hazard and Preventive Practice of Villagers
 on Opium and Heroin Addiction

Author Mrs. Worakamol Rugsuan

M.P.H.

Examining committee :

Assoc. Prof. Chirasak	Khamboonruang	Chairman
Assist. Prof. Prapaisri	Son-glin	Member
Assist. Prof. Prayong	Limtragoon	Member
Lecturer Dr. Tongpaan	Tiamraj ⁴	Member

Abstract

This study was aimed to investigate the knowledge on toxicity and prevention of opium and heroin addiction and the practice to prevent self, family and community from using opium and heroin of Huay Num Dung villagers, Mae Tang district, Chiang Mai province. The study was conducted during the period from February to September 1991. Studied population were 108 heads of the family or wives. Methods of investigation included questionnaire and a 5-rating-scale knowledge test developed by the investigator. Data were analyzed using frequency, percentile,

mean (\bar{X}), and standard deviation (S.D.). The hypothesis was tested by Pearson Product Moment Correlation.

Fifty-three and seven-tenth percent (53.7%) of the population were male and age ranged from 15 to 70 years old with a mean of 37. The majority (81.5%) did not attend school and were farmers. The majority were graded as having good knowledge about opium toxicity ($\bar{X} = 3.8$, S.D. = 1.05) and with average knowledge about heroin toxicity ($\bar{X} = 3.0$, S.D. = 1.07). Their knowledge about family prevention of opium and heroin addiction was rated as very good ($\bar{X} = 4.2$, S.D. = 1.01) and the knowledge of self and community prevention was categorized as good ($\bar{X} = 3.9$, S.D. = 1.14; and $\bar{X} = 3.7$, S.D. = 0.89; respectively).

Eighty eight percent of the population practiced prevention of opium and heroin usage of self and family and 72.1 correctly practiced community prevention drug addiction. Statistical testing revealed that there was no relationship between knowledge of drug toxicity and prevention measures of drug addiction with the practice to prevent self, family and community from drug addiction.